

[Erik B. Smith]

jeg med stor opmærksomhed til, hvad socialministeren sagde. Jeg hørte også, fik det i hvert fald refereret, hvad socialministeren sagde på BUPLs børnekonference: de gældende betalingsregler er ikke tilfredsstillende. Det gentog ministeren i dag, og det er vi da glade for.

Men hvor er så løsningen? Det røbede ministeren ikke. Jeg ved ikke, hvor interessant det er for folk at få at vide, at ministeren kender problemet og forstår det og har stor sympati for en løsning, men desværre altså, de løsningsforslag, der foreligger, kan vi af tekniske og principielle grunde ikke gå ind for.

Når ministeren har den holdning, er der ikke noget overraskende i at konstatere, at den afspejler sig i talerne af dem af regeringspartierne ordførere, der var til stede, som kunne sige noget. Det var nogenlunde det samme.

Jeg vil dog sige tak til hr. Kofod-Svendsen, som var mere positiv end resten af regeringspartierne ordførere. Om det er ensbetydende med, at Kristeligt Folkeparti vil gå enegang, skal jeg ikke kunne sige, men det kan vi naturligvis finde ud af.

Der har været nogle bemærkninger til selve teknikken, bemyndigelsesforslaget. Det er rigtigt, som både hr. Agerschou og fru Aase Olesen siger, at der kan rejses kritik af, at vi har valgt bemyndigelsesformen. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at når vi har gjort det, så er det, fordi det teknisk var det, vi kunne finde ud af, i øvrigt med velvillig bistand fra embedsmænd i ministerium og Folketing. Det var, hvad vi kunne klare. Havde vi kunnet klare noget, der var mere præcist, havde vi gjort det.

Hvis udvalget kan klare noget, der er mere præcist, hvor hensigten, som alle er enige i, er rigtig, så ville det være vældig godt. Det skal ikke mangle på Socialdemokratiets velvilje til at få præciseret i lovsform det, vi har præciseret i bemyndigelsen, meget, meget gerne.

Hr. Agerschou rejste problemet med de 175 mill. kr. i bloktilskud, hvor regeringen sidste år – jeg synes næsten genialt i øvrigt, for man var jo ikke tilhænger af forslaget, men man kunne se, at der var flertal for det – blot lod meddele underhånden, at hvis det forslag blev vedtaget, ville man tage 175 mill. kr. fra kommunernes bloktilskud i forbindel-

se med den forhandling, der netop foregik på det tidspunkt, hvor refusionerne skulle omlægges til bloktilskud.

Den situation foreligger efter min mening ikke i dag, men selvfølgelig kan man ikke vide, hvordan regeringen på ny agter at maltraktere kommunerne. Jeg har ikke spor imod, at der kommer til at stå i bemærkningerne, at dette ikke må medføre, at kommunerne får mindre i bloktilskud. Det synes jeg ville være godt at få højet ind.

I øvrigt byggede den meddelelse på nogle højst tvivlsomme forudsætninger. Så vidt jeg husker, meddelte finansministeren, at man regnede med, at høje indkomster ville få mindre, uden at man ville hæve det for de lave indkomster, og så ville man simpelt hen inddrage det beløb, de høje indkomster tidligere havde fået, i statskassen. Det sigter dette forslag slet ikke på. Men kan vi blive enige om det andet, synes jeg, at det vil være godt.

Jeg var også glad for fru Aase Olesens indlæg: større frihed til kommunerne. Det er også det, vi ønsker. Større indflydelse for forældrene på institutionsniveauet. Det kan blive en spændende debat, når vores forslag om forældreindflydelse i daginstitutionerne kommer. Jeg synes selv, at det vil være godt, hvis forældrene får en større grad af indflydelse også på det, fru Aase Olesen var inde på.

At fru Pia Kjærsgaard er imod det, ved vi. Det er næsten ikke ulejligheden værd at komme herop og fortælle det, sådan er det jo. Fremskridtspartiet er pr. princip – det er vi nu ikke kede af – imod, hvad Socialdemokratiet foreslår.

Ordføreren for VS – jeg tror, at navnet var Kinch-Jensen, undskyld, hvis jeg ikke har fået det noteret rigtigt – talte meget om Københavnsforslaget. Der er jo andre kommuner end København, og der er mange kommuner, der har bedt om at få denne bemyndigelse. Sikkert er det, at indkomstgruppen fra 135.000 op til 150.000–160.000 kr., vil blive stillet bedre efter det københavnske forslag, som vores ordfører i øvrigt har sagt at vi også godt ser at der er nogle problemer ved.

Friheden vil betyde, at Københavns Kommune hurtigt vil kunne rette eventuelle åbenbare fejl i forbindelse med takstfastsættelsen. Jamen hvis Københavns Kommunes flertal beslutter, at sådan vil de gerne have det, må